

Kansspelautoriteit

Datum
17 november 2014

Ons kenmerk
8632 / 00.040.559

Bijlage 10

Advies College van toezicht op de kansspelen,
adviesnr. C. 256/11, van 23 maart 2011

College van toezicht op de kansspelen

advies nr.: C.256/11
datum: 23 maart 2011
betreffende: Beschikking instantloterij 2011

Bij brieven van 14 en 24 februari 2011, beide met kenmerk 5686299/11/DSP, heeft de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie aan het College ter advies voorgelegd, overeenkomstig artikel 34, eerste lid, van de Wet op de kansspelen, voorstellen d.d. 7 en 22 februari 2011 van De Lotto tot wijziging van de aan haar verleende vergunning als bedoeld in artikel 14b van de Wet op de kansspelen (Beschikking instantloterij 2006, Stcrt.2006, 88).

Met een brief van 15 maart 2011, nr. C.219/11, heeft het College overeenkomstig artikel 3, eerste lid, van het Besluit College van toezicht op de kansspelen, De Lotto in de gelegenheid gesteld haar zienswijze kenbaar te maken. Namens De Lotto is ter vergadering van het College d.d. 21 maart 2011 een mondelinge toelichting gegeven door de heer drs. T. Veenstra (directeur) en mevrouw mr. C. Ockhorst (hoofd juridische zaken).

Het College merkt ten aanzien van de voorstellen het volgende op.

1. Het voorstel van De Lotto betreft in eerste instantie de verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning met 5 jaar. Het College verwijst voor een recente verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning van de Sponsor Bingo Loterij / VriendenLoterij naar punt 1 uit het advies d.d. 19 augustus 2010, nr. C.668/10, waarin het College tot een verlenging met 5 jaar adviseerde. De Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie heeft evenwel besloten de vergunning voor de VriendenLoterij slechts met 4 jaar te verlengen, tot 31 december 2014. Blijkens de brief van de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie d.d. 19 maart 2011 aan de Voorzitter van de Tweede Kamer is het de bedoeling dat binnen het huidige stelsel vergunningen alleen nog worden afgegeven met 31 december 2014 als einddatum en dat daarna vergunningen voor goede doelen loterijen en de lotto via een transparante gunningprocedure worden verleend.

Mede in het kader van een consistente gedragslijn herhaalt het College voor zover nodig het gerechtvaardigd te achten om ook de vergunningsduur van de instantloterij thans met de gebruikelijke termijn van vijf jaar te verlengen gelet op de duur die, naar het zich nog steeds laat aanzien, gemoeid zal zijn met het ontwikkelen door de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie van transparante gunningprocedures en het uitvoeren daarvan door de kansspelautoriteit. Het College merkt daarbij nog op dat het wellicht om praktische redenen de voorkeur zou verdienen om de transparante gunningprocedure geleidelijk aan in te voeren. Het College voorziet namelijk praktische problemen indien de kansspelautoriteit tegelijkertijd tenminste 5 procedures heeft lopen inzake de gunning van loterijvergunningen. Het zou het College raadzaam lijken indien deze procedures achtereenvolgens worden gehouden, zodat de kansspelautoriteit niet onevenredig zwaar belast wordt en lering kan trekken uit eerder gevolgde procedures. Ter vergadering is hierop door de vertegenwoordiging van De Lotto nog toegelicht dat men uit een oogpunt van continuïteit van de bedrijfsvoering zal vasthouden aan een termijn van 5 jaar.

2. Met betrekking tot het voorstel ten aanzien van de verkoop van krasloten via internet merkt het College op dat het dit beschouwt als e-commerce en dat het College zich hier in beginsel in kan vinden. De discussie hierover loopt al sinds 2001 en het belang, de inburgering en het gebruik van internet in de maatschappij is sindsdien ingrijpend toegenomen. Het College

College van toezicht op de kansspelen

verwijst naar een eerder advies van 2 juli 2003, nr. C.603/03, inzake digitale instantloterij, die door de toenmalige Minister van Justitie evenwel is afgewezen. In verband met het e-commerce karakter tekent het College aan dat voor de deelnemer kenbaar dient te zijn, bijvoorbeeld via vermelding op de website, dat sprake is van 1 serie loten, verdeeld in een fysiek deel en een deel langs direct elektronische weg. Het College heeft reeds in 2003 gewezen op de wijze waarop de digitale instantloterij wordt vormgegeven als bepalende factor, waardoor het als e-commerce beschouwd kan worden. Het College vraagt in dit licht bijzondere aandacht voor artikel 9, zesde lid, alsmede de artikelen 10 en 11. Het College betreurt overigens dat De Lotto geen concreet voorstel tot wijziging van het deelnemersreglement heeft bijgevoegd. Ter vergadering is hierop door de vertegenwoordiging van De Lotto meegedeeld dat men eerst de formele goedkeuring door de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie wil afwachten alvorens met nader uitgewerkte voorstellen te komen.

3. Het College kan zich in beginsel vinden in het voorstel om de maximum inleg tot 50 euro per dag voor 18 tot 24 jarigen en die van boven de 24 jarigen tot 100 euro per dag te beperken, maar geeft de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie in overweging, voor zover nodig verwijzend naar punt 4 van advies d.d. 3 juli 2001, nr. C.456/01, inzake e-commerce, aansluiting te zoeken bij de limieten zoals die gelden voor lotto en weddenschappen en een algemene eenduidige bepaling van maximum bedragen op te nemen. Op deze manier wordt wildgroei en onduidelijkheid voor de deelnemer voorkomen.

4. De Lotto wil, evenals bij de verlenging van de geldigheid van de vergunning in 2001 en 2006, ten opzichte van de huidige situatie veranderen dat NMi de verkooppunten van instantloten uitsluitend nog controleert op de 18-jaar grens en onmatige verkoop, en niet langer tevens op mogelijk aanbod van illegale kansspelen. Daartoe is steeds door De Lotto aangevoerd dat een dergelijke verplichting aan geen enkele andere kansspelvergunninghouder is opgelegd. Het College heeft hierover in 2003 reeds opgemerkt dat van een vergunninghouder toch ook een bijdrage verwacht mag worden inzake het tegengaan en voorkomen van illegale concurrentie. Nu echter binnen afzienbare termijn de kansspelautoriteit zal worden opgericht, die bevoegdheden zal krijgen op het gebied van de handhaving van het verbod op illegale kansspelen, lijkt het het College raadzaam de huidige situatie tot die tijd ongewijzigd te laten. De kansspelautoriteit kan alsdan het toezichtkader nader vormgeven.

5. Tussen De Lotto en het ministerie van Veiligheid en Justitie is afgestemd om voortaan niet meer per kwartaal maar halfjaarlijks de verkooppunten te controleren. Dit vergt aanpassing van artikel 5, vijfde lid. In het eerste voorstel van De Lotto d.d. 9 februari 2011 was abusievelijk nog sprake van *tweejaarlijkse* rapportage, dit is in een aanvullende correctie van De Lotto d.d. 24 februari 2011 alsnog aangepast in de bedoelde *halfjaarlijkse* rapportage. Het College kan zich hier in vinden.

6. Ten aanzien van het huidige maximum aantal jaarlijks uit te geven instantloten van 120 miljoen stuks geeft De Lotto aan dat de ratio hiervoor ontbreekt en stelt voor dit aantal in artikel 6, eerste lid, te schrappen. Deze ratio bestond er bij de invoering van krasloten in 1994 uit dat de overheid de ontwikkeling wilde kunnen blijven volgen. Hoewel het College van opvatting is dat de behoefte om de ontwikkelingen te kunnen blijven volgen nog steeds aanwezig is, lijkt het achterhaald om dat via maximering van het aantal instantloten te doen en kan het College instemmen met het voorstel. Het recente verleden laat zien dat de daadwerkelijke aantallen per jaar uitgegeven instantloten amper boven de helft van dat maximum zijn uitgekomen, zodat dat maximum, gegeven de huidige praktijk, feitelijk geen

College van toezicht op de kansspelen

belemmering genoemd kan worden en eigenlijk een loze bepaling is. Het College kan niet overzien hoe de plannen van De Lotto ten aanzien van de series instantloten langs direct elektronische weg dit maximum zullen beïnvloeden. Ter vergadering heeft de vertegenwoordiging van De Lotto toegelicht dat gelet op buitenlandse ervaringen er geen al te grote verwachtingen met betrekking tot een digitale variant van de instantloterij bestaan.

7. De Lotto stelt voor om, in lijn met de overige kansspelvergunningen de maximum lotprijs voor instantloten te verhogen van 15 euro tot 22,69 euro. Dit vergt aanpassing van artikel 6, derde lid. Het College stelt voor om thans te opteren voor een maximum lotprijs van 30 euro, zoals reeds toegestaan in de vergunning van de Nederlandse Staatsloterij, in plaats van de inmiddels gedateerde grens van (50 gulden, ofwel) 22,69 euro.

8. Ten aanzien van de overige inhoudelijke onderwerpen merkt het College het volgende op. Ten aanzien van het huidige maximum aantal verkooppunten van 7.000 in artikel 7, eerste lid, geeft De Lotto aan dat (ook) hiervoor de ratio hiervoor ontbreekt en stelt voor dit te schrappen. Het College heeft hier tegen geen bedenkingen. De Lotto stelt voor in artikel 13, eerste lid, de uitbetalinggrens bij verkooppunten van 454 euro te vervangen door een flexibele regeling. Het College heeft hier tegen evenmin bedenkingen. De Lotto stelt ten aanzien van artikel 14, nieuw vierde lid, voor om voor de instantloterij een soortgelijke regeling (continuïteitsreserve) te treffen zoals die ook geldt bij de sporttotalisator. Gelet op het gegeven dat dit ook aan andere loterijvergunninghouders is toegestaan heeft het College hier tegen geen bedenkingen, mede met het oog op de nastreving van harmonisatie. Tot slot stelt De Lotto een aantal redactionele wijzigingen in diverse artikelen voor. Het College stelt in aanvulling hierop voor om naar aanleiding van de voorgestelde aanpassing in artikel 5, vijfde lid, artikel 9, vijfde lid, dienovereenkomstig aan te passen en ook de frequentie van deze rapportages op halfjaarlijks te bepalen.

9. Bij het voorstel tot schrappen van artikel 9, derde lid, verwijst het College naar de oorspronkelijke voorstellen van De Lotto van maart 2003 ten aanzien van de artikelen 5 en 9, waarbij artikel 5 vooral ziet op de handhaving van de leeftijdsgrens en artikel 9 op de handhaving van maatregelen tegen onmatige deelname. De toenmalige Minister van Justitie heeft met deze voorstellen ingestemd. In afwijking van de voorstellen is in november 2003 door de toenmalige Minister van Justitie in de door hem afgegeven beschikking naast de vermelding in artikel 5, derde lid, kennelijk abusievelijk een gelijkkluidende formulering opgenomen in artikel 9, derde lid. Het College stelt voor artikel 9, derde lid, te doen luiden als volgt. *In de door de stichting met de verkooppunten te sluiten overeenkomsten wordt de bepaling opgenomen dat indien de stichting constateert dat het verkooppunt in strijd heeft gehandeld met het bepaalde in het tweede lid, de stichting met onmiddellijke ingang de overeenkomst opschort voor een door de stichting te bepalen duur van tenminste drie maanden en ten hoogste drie jaren.*

Voor het overige heeft het College geen opmerkingen bij de voorstellen.

drs. M.W.M. Vos-van Gortel,
voorzitter

mr. E.A. van Vondelen,
secretaris